

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/119/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3615010058
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3615010058.3

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Beáty Javorkovej a JUDr. Ondreja Samaša na verejnom zasadnutí konanom dňa 5. januára 2016 prejednal odvolania prokurátorky Okresnej prokuratúry Partizánske a obžalovaného

G. I.

nar. XX.XX.XXXX v X., trvale bytom L., K. P. W. č. XX, t.č. v ÚVV Ilava,

ktoré podali proti rozsudku Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/22/2015-351 zo dňa 19.10.2015 a takto

r o z h o d n u t i e :

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. f), ods. 2 Tr. por. sa z r u š u j e v napadnutom rozsudku výrok o náhrade škody týkajúci sa poškodeného Y. T..

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný G. I. podľa § 287 ods. 1 Tr. por. zaväzuje k povinnosti nahradiť poškodenému Y. T., nar. XX.XX.XXXX v V., bytom L., A. Z. XXX/XX, škodu vo výške 741,60 € (sedemstoštyridsaťjeden eur a šesťdesiat centov).

II. Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

Ostatné výroky zostávajú týmto zrušením nedotknuté.

o d ô v o d n e n i e :

Obžalovaný G. I. bol rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/22/2015-351 zo dňa 19.10.2015 uznaný vinným zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 5 Tr. zák. a z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Tr. zák., s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák., pretože dňa 12.10.2014 v čase okolo 04,10 hod. v L. na B. U., medzi fontánou a pomníkom U. pri lavičkách pristúpil k Y. T., ktorého nezisteným predmetom jedenkrát razantne bodol do chrbta v úmysle spôsobiť mu ťažkú ujmu na zdraví, po čom z miesta činu ušiel, čím mu spôsobil bodnú ranu o dĺžke 5 cm v oblasti ľavej strany chrbta medzi hrudníkovou chrbticou a ľavou lopatkou, smerujúcu z hora na dol o hĺbke 6 cm, s dobou sťaženia obvyklého spôsobu života poškodeného v trvaní 14 dní, pričom vzhľadom k intenzite útoku len náhodou nedošlo k fatálnym následkom, nakoľko útok smeroval do oblasti blízko srdca a v prípade, ak by rana smerovala o 1-2 cm vedľa alebo hlbšie, mohlo dôjsť k porušeniu cievneho systému, dokonca k masívnemu krvácaniu až k vykrvácaniu poškodeného Y. T., hoci bol rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/299/00 z 11.04.2001 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 2To/299/01-464 z 27.09.2001

právoplatne odsúdený aj za zločin lúpeže podľa § 234 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona č. 140/1961 Zb. ktorý trest aj vykonal.

Bol za to odsúdený podľa § 155 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 42 ods. 1, § 41 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. a/, i/ Tr. zák., § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 39 ods. 1, ods. 2a/ Tr. zák., § 38 ods. 5 Tr. zák., na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 24 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. bol obvinený zaradený na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zároveň zrušil výrok o treste odňatia slobody uloženom obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/140/2014-59 zo dňa 7.10.2014, právoplatným dňa 24.10.2014, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bol obžalovaný G. I. povinný nahradiť poškodenému Y. T., nar.XX.XX.XXXX v V., bytom L., A. Z. XXX/XX, škodu vo výške 1.932 €. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bol obžalovaný G. I. povinný nahradiť poškodenému V. X. L., a.s. v U. V., a.s., so sídlom T. U. XX, L 01, IČO: 36 005 622, škodu vo výške 167,01 €. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bol obžalovaný G. I. povinný nahradiť poškodenému U. L. so sídlom Ul. XX. H. X a XX, 813 63 X., IČO: 30 807 484, škodu vo výške 159,80 €. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bol obžalovaný G. I. povinný nahradiť poškodenému J..a, a. s., so sídlom Q. XX, X. 851 01 IČO: 35 942 436, škodu vo výške 25,22 €.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie prokurátorka okresnej prokuratúry, voči výroku o náhrade škody poškodenému T. aj obžalovaný. Odvolanie prokurátorky smerovalo proti výroku o treste v neprospech obžalovaného. V dôvodoch odvolania poukazovala na to, že súd prvého stupňa v odôvodnení rozsudku zdôvodnil aplikáciu poľahčujúcich okolností v zmysle § 36 písm. a), písm. i) Tr. zák. tým, že prihladnuc k okolnostiam spáchania trestného činu má súd zato, že konanie obžalovaného bolo na základe preukázaného skutkového stavu neprimeranou obranou. Vykonaným dokazovaním však uvedené skutočnosti preukázané neboli, napadnutie obžalovaného poškodeným a jeho priateľmi a zranenia spôsobené obžalovanému sú podložené len tvrdením samotného obžalovaného. Poškodený Y. T. poprel, že by mal do času útoku obžalovaného na jeho osobu s ním akýkoľvek konflikt, prítomní svedkovia však podrobne popisali útok obžalovaného na poškodeného. Svedok N. X. si na obžalovanom žiadne viditeľné zranenia nevšimol a so svedkami opisovaného priebehu udalosti vyplýva, že medzi obžalovaným a skupinou okolo poškodeného došlo k slovnej potýčke, no na túto obžalovaný zareagoval tak, že poškodeného bodol nožom do chrbta po tom, ako sa poškodený od neho otočil a následne obžalovaný z miesta činu ušiel. Okolnosti prípadu, alebo pomery páchatel'a, ktoré majú odôvodniť zníženie trestu, musia byť skutočne mimoriadne, nie bežné okolnosti alebo pomery, resp. okolnosti, ktoré už boli zohľadnené ako poľahčujúce okolnosti. Okolnosti prípadu, alebo pomery páchatel'a môžu odôvodniť aplikáciu k § 39 Tr. zák. len za predpokladu, že použitie zákonom stanovenej trestnej sadzby odňatia slobody by bolo pre páchatel'a neprimerane prísne, a že účel trestu možno dosiahnuť aj trestnom kratšieho trvania. Obžalovaný I. bol doposiaľ 8-krát súdne trestaný pre úmyselné trestné činy a opakovane sa dopúšťa násilnej trestnej činnosti. Takéto konanie obžalovaného považuje prokurátorka za obzvlášť nebezpečné pre spoločnosť, a vylučujúce možnosť aplikácie ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody. V danom prípade prichádzalo do úvahy uložiť obžalovanému súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 84-160 mesiacov, a zaradiť ho na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Žiadal preto, aby krajský súd zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. napadnutý rozsudok vo výroku o treste, a uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody v polovici takto určenej trestnej sadzby, so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Odvolanie obžalovaného smerovalo proti výroku o náhrade škody poškodenému Y. T., ktoré odôvodnil prostredníctvom svojej obhajkyne. Chybou v počítaní došlo k vynásobeniu sumy 16,10 € nie sumou 45, ako má byť správne, ale sumou 120, a preto je výška škody vyčíslená nesprávne. Znalecký posudok je v tejto časti zmätočný a neprehľadný a preto žiadal, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie prvostupňového súdu a zaviazal ho k náhrade škody Y. T. vo výške 724,50 €.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolaní podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaných odvolaní vykonal verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napádaných výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že dôvodné je len odvolanie obžalovaného. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

V prvom rade je potrebné uviesť k výroku o vine, že súd prvého stupňa vykonal všetky dostupné dôkazy a nielen na základe výpovedí poškodeného, svedkov, ale vychádzajúc aj z listinných dôkazov správne zistil a ustálil skutkový stav. Nepochybil ani v právnej kvalifikácii tohto skutku, pričom odvolací súd tu poukazuje na ustálenú súdnu prax, ale najmä komentár k Trestnému zákonu.

Na druhej strane odvolací súd musel prisvedčiť dôvodom odvolania obžalovaného ohľadom priznaného nároku na náhradu škody Y. T., spočívajúcich v tom, že súd prvého stupňa pochybil, pokiaľ mu priznal nárok na náhradu škody vo výške 1.932 €. Je potrebné uviesť, že poškodený svoj nárok uplatnil včas, vo výške podľa znaleckého posudku. V znaleckom posudku znalca z odboru zdravotníctva T. I. X. je na čl. 6 uvedené, že výška bodového ohodnotenia zranenia poškodeného uvedená v položke 75 je 45 bodov. Skutok sa stal v roku 2014. Podľa zákona č. 437/2004 Z.z. sa výška náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia určuje sumou 2% z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve SR zistenej Štatistickým úradom SR za kalendárny rok predchádzajúci roku, v ktorom vznikol nárok na náhradu. V roku 2013 bola priemerná mesačná mzda zamestnanca v hospodárstve vo výške 824 €. Dve percentá z uvedenej sumy teda predstavujú čiastku vo výške 16,48 €. Uvedenou čiastkou bolo potrebné vynásobiť sumu 45 bodov. Omylom teda prvostupňový súd vynásobil sumu 120 bodmi / spočítal 45 bodov a položku 75/. Správne teda malo byť poškodenému priznané 741,60 €.

Vychádzajúc z uvedeného iba chybného prepočtu potom odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. f), ods. 2 Tr. por. zrušil v napadnutom rozsudku výrok o náhrade škody týkajúci sa poškodeného Y. T., a keďže mu v tom nebránilo ustanovenie § 322 ods. 3 Tr. por., rozhodol rozsudkom sám tak, že tento priznal poškodenému v riadnej výške 741,60 €.

Odvolací súd pri posudzovaní primeranosti trestu odňatia slobody vychádzal hlavne z okolností, za akých došlo k spáchaniu skutku obžalovaným, a ktoré boli rozsiahlym a úplným dokazovaním tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní výsluchom svedkov najmä I., L. a P. preukázané, teda že nie obžalovaný bol vyvoláateľom konfliktu, ale práve naopak, bola to skupina okolo poškodeného T., ktorá bola navyše v prevahe a obžalovaný sa na mieste činu nachádzal s deťmi. Všetky tieto okolnosti vo svojom súhrne dávajú celkový obraz o situácii na mieste činu. V podrobnostiach ohľadne okolností, za ktorých došlo ku spáchaniu trestnej činnosti obžalovaným, sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil so závermi súdu prvého stupňa, vyplývajúcimi z odôvodnenia napadnutého rozsudku, a tieto si v celom rozsahu osvojil.

Odvolací súd vzhľadom k vyššie uvedeným okolnostiam, dospel potom k názoru, že trest uložený obžalovanému prvostupňovým súdom je trestom zákonným, spravodlivým a zodpovedajúcim všetkým

zásadám generálnej aj individuálnej prevencie a tým pádom aj spôsobilým naplniť účel vyžadovaný Trestným zákonom.

Keďže odvolací súd, vzhľadom na hore uvedené závery nepovažoval odvolanie prokurátora za dôvodné, toto potom podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.